

1345 28. Nov 1889: 1. Beh. af Lovf. om Ordn. af Kbhvns. Forstærkningskorps. 1346

Tjeneste i Forplejningskorpsen, de have gennemgaaet visse Skoler, og dernæst gjort Tjeneste under visse Intendantter, og først da ere de blevne Reserveintendantter. Altsaa det, at kalde dem unge Mennesker og Underofficererne gamle, passer aldeles ikke.

Da ingen Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Bed. den paa Begjæring af Berg stedfundne Afstemning blev

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtagen enstemmig med 57 Stemmer.

Solstein-Ledborg: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det samme Udvalg som de foregaaende Lovforslag.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ordningen af Kjøbenhavns Forstærkningskorps.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Spalte 2047).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Jugen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Solstein-Ledborg: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det samme Udvalg, hvortil de to andre Lovforslag efter mit Forslag bleve henvisede.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingetsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Neergaard) m. Fl. forelægge Forslag til Lov om Oprettelse af en Kreditforening for industrielle Eiendomme.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Neergaard): Anledningen til Forelæggelse af det her anmeldte Forslag er den Baistelighed, som i mange Aar har viist sig, og som i de senere Aar har viist sig stærkere end nogensinde, for Giere af industrielle Eiendomme, Fabriker, Møller, Teglværk osv. ved at faae Laan af passende Størrelse med en rimelig Amortisationsfrist, og i det Hele paa Betingelser, som ere passende for disse Eiendommens særlige Vilkaar. Disse Eiendomme have naturligvis paa en vis Maade Afgang til de bestaaende Kreditforeninger. Det vil være i alt Fald en stor Del af de ærede Medlemmer bekendt, at de bestaaende Kreditforeninger i et vist Omfang ogsaa have givet Laan i saadanne Eiendomme; navnlig tror jeg, at Kjøbenhavns Kreditforening i en ikke ganske ringe Grad har gjort det. Men der har viist sig ikke ringe Misligheder fra disse Gieres Synspunkt set, idet Størrelsen af de Laan, de have faaet, i Virkeligheden i mange Tilfælde ikke har staaet i noget Forhold til Værdien af det Pant, de kunde yde. Sagen har nemlig været den, at man i disse bestaaende Kreditforeninger ganske naturlig væsentlig har maattet tage Hensyn til Jordarealet eller til de tilhørende Beboelsesbygningers Veieverdi. Hvor der altsaa hørte et større Jordareal til, eller hvor der i Bygningerne, som det er meget almindeligt her i Kjøbenhavn, har været et Forhus, der var indrettet til Behov, nedsens Daghuset har været til industrielt Brug, har man givet Laan i Forhold til Jordarealets eller Beboelseseiendommens Værdi. I de til egentlig industrielt Brug beregnede Eiendomme har man derimod, saavidt mig bekendt, kun givet Laan efter den Værdi, hvortil Eiendommen formentlig kunde udbringes ved Salg, naar der intet Hensyn toges til den Anvendelse, der hidtil var gjort af den, og det vil let ses, at der for de særlig industrielle Eiendommers Vedkommende, naar